

ler om. Her sagde hr. Peter Brixtofte – det var ganske tydeligt, at det var det, han og partiet Venstre mente – at hele projektet er så inderlig overflødig, og at vi kan nå målet uden afgifter. Det er jo det, det handler om. Så ved vi, hvad det er, og så må vi se, hvor flertallet er henne.

Endelig vil jeg om de dér socialistiske konstruktioner bare stilfærdigt sige, at Socialdemokratiet, som nogle mener i hvert fald sådan har bevæget sig lidt her og dér, faktisk har været tilhænger af afgifter. For afgifter er det, der mest direkte kan gå ind i en markedsøkonomisk konstruktion, mens aftaler er planøkonomiske, og aftaler forudsætter, at man inddrager en lang række forhold, som i sagens natur skal aftales – med det resultat, at man skal sidde, som hr. Peter Brixtofte siger, med hver eneste oven, for ellers kan man ikke lave en aftale. Det er jo det, som Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet har været tilhængere af. Så bureaukratiet og den socialistiske planøkonomi kommer altså derfra.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Det, der er forskellen på liberal og socialistisk tankegang, er, at vi, der er liberale, ønsker et samfund, hvor erhvervslivet har lov til at investere frit i en fri markedsøkonomi, og hvor statens indblanding allerhøjest kan være ved generelle virkemidler, en moms, generelle afgiftssatser på energi eller lignende.

Fra samme øjeblik, man bevæger sig ind i at lave forskellige afgiftssatser, afhængig af hvordan man producerer, laver forskellige tilskud, afhængig af hvordan man producerer, går ind og blander sig i investeringsplanerne i de enkelte virksomheder og laver 3-årige eller 4-årige aftaler – man når ikke engang op på de 5-årsplaner, man havde i den sovjetiske økonomi, det er kun 3 eller 4 år her, hvor man laver planer for investeringer og produktion i den enkelte virksomhed efter aftale med staten – så er det rendyrket socialisme.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg har allerede under førstebehandlingen redegjort for vores stillingtagen til de grønne afgifter. Dem er vi klart imod. Jeg skal ikke gentage, hvad Venstres ordfører netop har sagt, men jeg kan sige, at jeg fuldstændig kan tilslutte mig det.

Det Konservative Folkeparti undlader at stemme i forbindelse med de ændringsforslag, som er fremsat af skatteministeren og også af

miljøministeren. Når vi undlader at stemme, skyldes det ikke, at vi ikke er enige i indholdet, mange af lovforslagene indeholder klart forbedringer; men det skyldes, som også hr. Peter Brixtofte var inde på, at vi ikke vil have ansvaret for, hvilke virksomheder der bliver ramt, og hvilke virksomheder der ikke bliver ramt. Det må være regeringen sammen med SF og Enhedslisten.

Det, der er tale om, og det, der er sket under udvalgsbehandlingen, er nemlig, at vi har fået en hel række henvendelser – vi har vist haft over 40 i deputation – og det er jo de virksomheder, som nu er blevet tilgodeset i nogle af de ændringsforslag, som er kommet. Men som hr. Kim Behnke også var inde på tidligere: Hvad så med alle de virksomheder, som ikke har meldt sig endnu, og som også vil blive hårdt ramt? Det kan vi ikke tage ansvaret for, og derfor må ansvaret være regeringens.

Jes Lunde (SF):

Hr. Brixtofte forsømmer jo ikke nogen lejlighed til at trække debatten op i de store linjer og gøre det ideologisk. Det er sådan set godt nok, hvis de betragtninger, man så kom med, var rigtige og holdt bare én meter.

Men det er jo sådan i den her sag, at det faktisk ikke er SF, der har været inde og bede om differentierede satser. Det er ikke SF, der har været inde og sige: Vi kan ikke have en generelt virkende afgift, vi må ind og have noget, der er meget, meget, meget detaljeret, og regulere den enkelte virksomhed. Det er ikke os, det er noget, regeringen selv har fundet på, så de går altså åbenbart mere ind for den slags systemer, som hr. Brixtofte beskriver, end vi gør.

Vi var sådan set indstillet på et generelt virkende middel som f.eks. et noget højere satsniveau, end hr. Brixtofte nogen sinde vil kunne drømme om; det er helt klart. Men vi synes egentlig, at man bør tage hold om enhver form for energiforbrug, fordi det er enhver form for energiforbrug, som vi er nødt til at bringe ned for at få løst de problemer, vi har med CO₂-forureningen. Det synes jeg egentlig den her debat trænger til at komme en lille smule tilbage til, altså hvad der er substansen i det her.

I stedet for at snakke om procedurerne i den her sag, i stedet for at snakke om alle mulige andre biting så lad os vende tilbage til at snakke om det egentlige emne: at vi har nogle gevaldigt store miljøproblemer i verden, som vi er nødt til at gøre en indsats mod. Jo før jo bedre og jo kraftigere jo bedre.